

ИСКАЗ ПОЛИЦИЈСКОГ СЛУЖБЕНИКА КАО ДОЗВОЉЕН ДОКАЗ
(члан 368. став 1. тачка 10. ЗКП)

Исказ полицијског службеника као сведока у поступку представља дозвољен доказ ако сведочи о ономе што је непосредно запазио, садржини договора између њега и оштећеног везано за начин како да дођу до противправно одузетих ствари и сам след догађаја везано за оперативне радње предузете ради откривања кривичног дела и учиниоца.

Из образложења

Пресудом првостепеног суда окривљени ЈМ оглашен је кривим због кривичног дела изнуде из члана 214. став 1. КЗ, због чега је осуђен на казну затвора од 6 месеци, док је окривљени ЈМ оглашен кривим због кривичног дела прикривање из члана 221. став 1. КЗ, због чега му је изречена условна осуда и утврђена казна затвора од 6 месеци са роком проверавања од 3 године.

Суд је своју одлуку, између осталог, засновао и на исказу полицијског службеника ГВ, који је у исказу наводио и оно што је сазнао од оштећеног и др, због чега је бранилац окривљеног тврдио да се ради о недозвољеном доказу. Међутим, првостепена пресуда се у конкретном случају заснива на дозвољеном доказу јер је суд у разлозима пресуде јасно навео да је анализирао и оценио исказ овог сведока, те се јасно изјаснио на којим деловима исказа сведока заснива своју одлуку, правилно прихватајући исказ овог сведока где сведочи о ономе што је непосредно запазио, о садржини договора између њега и оштећеног везано за начин како да дођу до противправно одузетих ствари оштећеног и сам след догађаја у вези оперативних радњи предузетих ради откривања кривичног дела и учиниоца.

(Пресуда Основног суда у Сомбору бр. К.1021/12 од 20.02.2013. године и пресуда Апелационог суда у Новом Саду бр. Кж.1-1998/13 од 03.07.2013. године)